

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

ZPRAVODAJ OBCÍ DOUBRAVICE, VELEHRÁDEK A ZÁLESÍ

vychází 20. srpna 2019

elektronická verze

Milí čtenáři Občasníku,

již pár let jsem „přespolní“, ale úvodníku Občasníku a celé Doubravici zůstávám stále věrná. Mnozí z vás vědí, že moje texty jsou většinou odlehčené, univerzální a nekonkrétní. Tentokrát ovšem přichází změna a já vám místo fejetonu nabízím reportáž, která vás snad bude bavit tak jako ty, o kterých vám budu povídat...

Když koncem července přišla nabídka zúčastnit se, na koleni spíchnuté, akce pro skupinu přátel s názvem „Tatarský pochod“, kde cílem byla právě Doubravice, respektive „Tatarákové hody“ v hostinci U Hrdinů, neváhala jsem ani minutu. Protože být v dobré společnosti a užít si legraci, tomu by se člověk bránit neměl. Navíc být v pohybu a mít cíl je vždycky fajn, ale mít ho s bonusem v podobě dobroty a osvěžujícího piva - tomu se zkrátka nedá odolat. Byť počasí ještě pár minut před výšlapem vyhrožovalo tím, že nás jít nenechá, mraky se nakonec podvolily naší pozitivní energii a my jsme, za doprovodu psičky Amálky, v počtu 13 kusů různorodého věku vyrazili vstříc dobrodružství. Pole i louky už byly posečené, výhledy z příčnice nám cestou tam i zpět nabízely čarokrásná panoramata až daleko předaleko a kromě agronoma z Karsit Agro a.s. jsme nepotkali ani živáčka; jen pár kusů srnčího se páslo v dálce. Z počátku náročná trať se příjemně „uklidnila“ a zrovna tak příjemné bylo tempo, kterým jsme se nechali přenést z Dubence do Doubravice. Tři čtvrtě hodinky utekly jako voda a my už se nemohli dočkat chladného pivního moku i výtečného a vskutku sytého tatarského bifteku. Dokonce jsme ošmakovali i netradiční pivo pepřové! V pohodovém a přátelském prostředí i atmosféře jsme se zdrželi dobré dvě hodiny a ještě před západem slunce se vydali na zpáteční cestu, kterou nám velmi příjemně zpestřili milí hostitelé Baliharovi. Krátká „přepadovka“ pančitelky si vyžádala několik minut družného rozhovoru a legrace, ale pak už alou domů! Večerníček nepočká!

Pokud se do Doubravice šlo lehce, tak do Dubence byly naše kroky ještě lehčí, nálada ještě uvolněnější a chuť si povídat snad nekonečná. Přesto se po osmé hodině večerní naše kroky rozešly domů - to už je takový tradiční konec každé cesty. A i když se říká, že „Všude dobře, doma nejlíp!“, tak za mě osobně jsem byla doma celou dobu - ať už v Dubenci, nebo v Doubravici.

Milí přátelé, až budete mít někdy chuť podniknout malou dobrodružnou výpravu plnou legrace, zkuste se po nás opičit. Posbírejte pár kamarádů, domluvte čas, obujte pohodlné boty a vyrazte, vždyť přes kopec je přece krásně! A je jedno, kterým směrem půjdete... Šťastnou cestu a třeba někdy u nás, v Dubenci, na shledanou!

Vaše RD 😊

Obec Doubravice přijme do stálého pracovního poměru zaměstnance na údržbu veřejné zeleně. Možno na hlavní pracovní poměr nebo jako přivýdělek po práci, případně k důchodu.

Informace u starosty.

ZPRÁVY Z RADNICE

STAVEBNÍ ÚPRAVY V JEŽKOVĚ DOMĚ

Od začátku roku probíhají stavební úpravy v Ježkově domě. V první fázi byly v přízemí místo prostor po Diakonii vybudovány 2 malobyty, v těchto jsou již přestěhováni nájemníci z původních malobytů v 1. patře. Nyní probíhá druhá část prací, a to výstavba bytu 3+kk místo původních malobytů. Na akci jsme žádali o dotaci z Ministerstva financí, bohužel jsme neuspěli, a to s poměrně překvapivým zdůvodněním: že máme dost vlastních finančních zdrojů (samozřejmě zabaleno do řeči paragrafů), aniž by se někdo snažil zeptat, zda náhodou ty peníze na účtech nejsou určeny ještě na nějaké jiné investice. Akci tedy budeme financovat z vlastních zdrojů.

OPRAVA VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ

V květnu až červnu proběhla na Velehrádku rekonstrukce sítě nízkého napětí společností ČEZ. Na to z kraje července navázala oprava veřejného osvětlení, kterou zajišťuje a financuje obec. V rámci této opravy proběhne výměna starých dožitých svítidel za nová LED svítidla. Bohužel se celá akce

poněkud protahuje, protože námi vybraná svítidla nejsou momentálně na trhu - výrobce nestíhá vyrábět. Předpoklad dokončení je do konce srpna.

OPRAVA PROSTŘEDNÍ CESTY

Na podzim (nejspíš v průběhu září) začne oprava místní komunikace „Prostřední cesta“. Opravu jsme plánovali několik let, kdy se připravovala projektová dokumentace, povolení a vyjádření dotčených orgánů, řešilo se vlastnictví pozemků pod komunikací a samozřejmě hlavně finance. Na akci jsme žádali o dotace ze dvou zdrojů: od Královéhradeckého kraje jsme z dotačního titulu 19POVU1 Program obnovy venkova obdrželi dotaci ve výši 796 000,- Kč. Dále jsme žádali z Ministerstva pro místní rozvoj, také z Programu obnovy venkova, o částku 2 950 000,- Kč, tato nám bohužel nebyla přidělena a naše akce je zařazena v náhradních projektech. Vzhledem k vývoji obecního rozpočtu v posledních letech bude i tato akce dofinancována z rozpočtu obce. Pro občany žijící podél Prostřední cesty to bude znamenat po dobu zhruba 3 měsíců určitě nemalé komplikace, vždy se však budeme snažit, aby vše bylo, byť s omezeními, z jedné strany průjezdné. V rámci této opravy budou vyměněny i hlavní uzávěry vody pro jednotlivé domy. O přesném termínu a postupu prací budeme včas informovat.

Ještě jedno důležité upozornění:

Pokud někdo podél Prostřední cesty potřebuje uložit pod komunikaci přípojku buď vody, nebo plynu, případně cokoliv jiného, tak teď je nejvyšší (a poslední) čas. Určitě nebudeme poté vydávat souhlas k zásahu do krytu vozovky.

DALŠÍ PŘIPRAVOVANÉ AKCE

V současnosti jsme začali projekčně připravovat stavbu nového zdroje vody pro obecní vodovod v lokalitě ČS Žlábek. Nyní tam máme pouze zdroj pro havarijní zásobování, který je pro dnešní potřeby nevyhovující. Nově máme v plánu vybudovat akumulární nádrž o objemu cca 20 m³ a celou stanici zmodernizovat tak, aby bylo z tohoto zdroje možné zásobovat část obce pravidelně a celou obec v případě jakékoliv havárie nebo poklesu vydatnosti na stávajících zdrojích. Předpoklad realizace je v roce 2021, dle délky stavebních řízení a potřebného množství peněz.

Další z akcí, které se v současnosti projekčně připravují, je výstavba chodníků od středu obce po zastávku U Plecháčů (horní konec obce). Celá akce je koordinována s plánovanou rekonstrukcí silnice

II/325 v daném úseku. Předpoklad realizace dle vyjádření SÚS Královéhradeckého kraje je v r. 2020. Snažíme se připravit PD chodníků tak, aby bylo možné obě akce dělat najednou. Bohužel nás u toho trochu tíží čas, neboť pro případné podání žádosti o dotaci ze SFDI musíme mít pravomocné stavební povolení do konce září, což už začíná být trochu šibeniční.

S tím bude souviset i avizovaná a dlouho slibovaná oprava silnice od vlakového nádraží ve Dvoře Králové přes Zálesí do Doubravice, která je též plánovaná na rok 2020. U obou akcí bude samozřejmě záležet na zajištění finančních prostředků a hlavně na koordinaci při realizaci. Neumím si dost dobře představit zavřít obě příjezdové silnice ode Dvora Králové v jednom termínu. A stejně, dokud neuvidím stavební stroje v práci, tak jsem pouze opatrný optimista.

ÚDRŽBA VEŘEJNÉ ZELENĚ

Jak si jistě mnozí všimli, letos trochu začala váznout údržba veřejné zeleně. Důvod je jednoduchý - jediný pracovník, se kterým jsme dlouhodobě k plné spokojenosti spolupracovali, musel ze zdravotních důvodů omezit pracovní tempo. Tím pádem nejsme schopni zajistit takovou četnost sečení obecních pozemků jako v minulosti. Poměrně dobře se nám daří udržovat pozemky, které se sečou pravidelně sekačkou (pí. Valešová) nebo traktůrkem (p. Brdička), nicméně k plné spokojenosti bychom potřebovali jednoho pracovníka, který by sekl pozemky, které se udržují např. 2-3x ročně křovinořezem nebo bubnovou sekačkou.

Pokud by měl někdo zájem (nebo víte o někom, kdo by měl zájem) o tento druh práce, kontaktujte buď starostu, nebo místostarostu, případně se stavte přímo v kanceláři OU. Až do vyřešení celé situace je možné, že některé pozemky budou udržované méně nebo vůbec. Tímto žádáme o trpělivost.

POVODNĚ

Obec byla v letošním létě zasažena dvěma povodněmi, 6. 6. a 30. 7. 2019. Jednalo se o přívalové srážky, které spadly v krátkém časovém úseku a způsobily spíše lokální škody na soukromém i obecním majetku. V prvním případě byly zasaženy rodinné domy čp. 166, 29, 36, 54, 25 a ohroženo pár dalších domů, kde voda protékla těsně vedle. Dále byla zasažena požární nádrž, kde skončil jeden proud vody i s bahnem. Příčina je stejná jako v jiných obdobných případech: lokální intenzivní srážky,

vyschlá ztvrdlá půda, která nevsákne téměř nic, v kombinaci s pěstováním plodin, které nezadrží vodu. Ta pak teče jako po betonu, až si najde cestu tam, kde ji vůbec nechceme mít. Na základě žádosti majitelů postižených RD vybudoval Karsit Agro neprodleně na hraně polí protizáplavový val, který by měl zachytit první nejhorší příval vody a ochránit předtím postižené domy. Obec následně společně s majiteli postižených RD ještě požádala Karsit Agro o zatravnění tohoto valu, vytvoření zatravněovacího pásu, který by zabránil splachu ornice do obce, a v postižených lokalitách o pěstování plodin, při kterém není půda náchylná k erozi a splachu z polí. Dále také o údržbu stávajících protipovodňových valů v jiných částech obce.

Bohužel 30. 7. 2019 se situace opakovala. Krátký intenzivní déšť s bouřkou a opět přívalová voda z pole. Nově vybudovaný protizáplavový val sice zafungoval a ochránil většinu domů pod ním, nicméně poté nevydržel nápor vody a v jednom místě se protrhl. Voda tak opět napáchala škody v čp. 25 a u čp. 54, dále poškodila dětské hřiště a natekla do soukromých studní a ucpala kanalizaci od Ježkova domu.

Tímto bych chtěl poděkovat hasičům z Dubence (škoda, že nemáme vlastní jednotku), kteří ještě odpoledne přijeli a zaplavenou studnu vyčistili, a dále panu Martinu Urbanovi, který po naší žádosti provedl provizorní opatření před čp. 25 (betonové překlady, pytle s pískem).

Na základě těchto dvou povodní požádala obec Krajský úřad KHK dopisem k rukám hejtmana Královéhradeckého kraje o pomoc s řešením vzniklé situace, neboť toto je zcela mimo technické i finanční možnosti obce (a možná i Karsitu).

Miloš Valášek, starosta

AKCE PRO DĚTI (I DOSPĚLÉ)

Během jarních měsíců se uskutečnily tři akce zacílené především na děti, za jejichž organizováním stála Iva Štěpánová s maminkou Ivanou Bouteiler a přáteli.

VELIKONOČNÍ TVOŘIVÉ DÍLNIČKY

První z akcí proběhla na Bílou sobotu, 20. dubna odpoledne, u doubravického hřiště. Byly to velikonoční tvořivé dílničky. Děti pracovaly s rozličnými materiály, z proutí pletly pomlázky, zdobily

perníčky, které napekla Jana Štěpánová, z papíru vytvářely různé velikonoční dekorace. Dále si mohly malováním či lepením různých dekorací ozdobit květináče a ty pak plnit již vzrostlým osením. Podle fantazie vyrobené zápichy květináče ještě vylepšily. Občerstvení bylo zajištěno,

podávala se vepřová panenka, klobása či špekáček, čepovala se limonáda a pro dospělácký doprovod pivo, zdarma účastníci ochutnávali výborné koláče. Počasí přálo, bylo letně teplé a slunečné. I když se akce zúčastnilo méně dětí, než se očekávalo (v okolí probíhalo více akcí), všichni si sobotní velikonoční odpoledne užili.

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

K poslednímu dubnovému dni patří tradičně pálení čarodějnic. Doubravičáci, chalupáři či přátelé přespolní se setkávají na „letišti“, na kopci nad vesnicí nedaleko hřbitova. Stejně jako loni i letos akci doplnil program pro děti. Organizátorky pro děti připravily tvořivou dílnu i klasické pohybové hry a úkoly. Kdo chtěl, vyrobil si čarodějnici či netopýra, skákal v pytli, trefoval se míčky do čarodějnice atd. Když nastala pořádná tma, odstartovaly organizátorky stezku odvahy. Směřovala ke hřbitovu, na stanovištích číhala strašidla, kocour, pavouk a netopýr, u nichž děti musely plnit úkoly. Na odvážlivce v cíli u hřbitova čekala čarodějnice, u ní se museli podepsat a vydat se na zpáteční cestu, která vedla ke strážci duší. Ten také po účastníkovi vyžadoval splnění úkolu, na oplátku pak dovolil vybrat si z truhly poklad. Tajemnou atmosféru večera dotvářely i „dušičky“, které se pohybovaly v okolních topolových plantážích. Hladem ani žízní nikdo netrpěl, občerstvení bylo zajištěno, dlouhý ohňostroj rozzářil oblohu i dětské oči a hromada klestí dohořívala ještě první květnové dny.

DĚTSKÝ DEN

Třetí akcí organizovanou týmem pod vedením Ivy a Ivany byl Dětský den, konal se 1. 6. odpoledne na doubravickém hřišti. Opět jako loni držela patronát nad akcí Sněhurka. Hřiště obsadili trpaslíci s postýlkami. Na děti čekaly tradiční i netradiční aktivity - rybolov, opičí dráha, píchni oslovi do ocasu

poslepu, hod do panáka, prolézání pavučinou, kop do branky, střelnice Nerf, herní stoly. Z krabic uprostřed hřiště děti stavěly hrad. Odpolední program zpestřily svým vystoupením mažoretky z královédvorského DDM Jednička. Během Dětského dne zasahovala i záchranka ☺ Jeden z trpaslíků spadl z lana, ale díky rychlému zásahu profesionálních záchranářů se záhy vrátil k ostatním Sněhurčiny kamarádům. Po úspěšném zásahu záchranáři povozili děti v sanitce. Velkou atrakcí byl i traktor a tahač s lanem, na němž mohly děti šplhat. A nechybělo ani dobré jídlo a pití, palačinky, klobásy, párky, limonáda, pivo,....

Doufáme, že obě hlavní organizátorky dětských akcí neopustí chuť a elán a že se budeme moci těšit na halloweenské Bubákoviny, vánoční dílny a další a další jejich nápady. Nápady a chuť něco pro ostatní podnikat je jedna věc, bez party lidí ochotných přiložit ruku k dílu by nápady zůstaly v horším případě v šuplíku, v lepším někde na půli cesty. Proto dík za to, že se v naší obci „něco děje“, že tu „nechcíp pes“, patří nejen Ivě a Ivaně, ale všem, kteří pomáhali dotáhnout nápady ke konečné realizaci.

Lucie Baliharová

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 15. června byli do života obce opět přivítáni noví občané. Naposledy se tak stalo 28. května 2016. Tentokrát byly k slavnostnímu vítání pozvány děti narozené od května 2016 do května 2019, celkem za uplynulé tři roky přibýlo do naší obce osm občanů, slavnostního aktu se zúčastnilo pět.

Akce, organizovaná sociálním odborem Obecního úřadu v Doubravici, proběhla v sále hostince U Hrdinů. Ve vyzdobeném sále (výzdobu vytvořila Gábina Lašťovka) se sešli Jakub, Sebastián, Tereza, Nelly, Petr a Marek se svými rodiči a příbuznými. Jan, Dora a Thea se k slavnostnímu vítání nedostavili. Vítání nových občanů Doubravice, Velehrádku a Zálesí zahájila Dagmar Ruščáková, jejíž proslov si můžete přečíst o pár řádků níže. Eliška Gajdulová doplnila program recitací básně. Pak byli jednotliví občané vyzváni k osobnímu přivítání, rodiče se podepsali do pamětní knihy a převzali za své děti drobné dárky a upomínkový domovský list. Celý program hudebně podbarvovala hrou na klávesy Lenka Skurčáková.

Ještě jednou všem novým občanům přejeme šťastný život!

Lucie Baliharová

Milé děti, milí rodiče, milí hosté.

Sešli jsme se tu dnes, abychom jménem obecního úřadu uvítali tyto děti jako nové občany naší obce, tedy Doubravice, Zálesí a Velehrádku. Přejeme vám i vašim rodičům hodně štěstí a zdraví. Máme z vás opravdu radost!

Možná si teď vy, rodiče, říkáte – to je snadné mít radost, když můžete každou noc spát a nejste nepřetržitě ve službě! A já vám přikývnu – máte pravdu:))

Ono rodičovství opravdu není žádná legrace. Tedy... samozřejmě si legraci užijete, a ne málo, ale celkově je to ten nejnáročnější úkol, jaký na sebe člověk může vzít. Jak jste jednou začali, už nemůžete skončit. Musíte pokračovat, hledat cesty, jak být těmi nejlepšími rodiči svým dětem. A že je to zatraceně těžké!

Kdyby na to aspoň existoval spolehlivý jednoznačný návod. Tedy... návodů je plný internet, ale většinou jsou k ničemu. Každé dítě je jiné, žijeme v různých podmínkách, ovlivňují nás různé tradice. Musíme poctivě hledat, co zrovna teď na které dítě funguje, co jemu pomáhá se šťastně rozvíjet a vám to ve zdraví přežít:))

Ale prozradím vám jedno tajemství – ve skutečnosti je odměna za tuto dřinu fakticky nevyčísitelná. Vaše láska k dětem a jejich láska k vám jsou dar, který vám nikdo nevezme. Něco, co vám dá vždycky sílu jít dál, zdroj hluboké radosti a zadostiučinění. A to dokonce i v období, když vaše sladké děťátko doroste do puberty, bude vědět všechno nejlíp a vy si budete lámat hlavu, kdo a kdy vám to děcko vyměnil. Láska vás podrží i v těžkých okamžicích; jako třeba když mu poprvé půjčíte klíčky od svého auta, nebo později, kdy vám zamává, protože odjíždí objevovat svět.

To je totiž další důležitý úkol rodičů – mít vždy otevřenou náruč. Na jedné straně proto, aby k vám dítě mohlo bez bázně a studu přijít s čímkoliv, co ho trápí, s čímkoliv, po čem touží a z čeho se raduje. Stejně otevřená však musí být i ve chvíli, kdy se rozhodne odejít do světa nebo za svým partnerem. A věřte, že to druhé je obvykle mnohem těžší. Ale stojí za to se o to ze všech sil pokusit, protože svobodné dítě se rádo vrací.

A jak do toho celého zapadá Doubravice, Zálesí a Velehrádek? Inu, to je místo, kde vaše děti zapustí kořínky, kde začnou poznávat život v celé jeho barevnosti. S vaší péčí se kořínky postupně rozrostou v pevné kořeny, které jim poskytnou oporu, až budou rozšiřovat své obzory, dodají jim sebedůvěru na cestě do neznáma. A právě ty kořeny, spolu s tímto překrásným koutem naší země jim pomohou, až se s nimi osud nebude mazlit, až budou překonávat překážky, které jim umožní zesílit a vyrůst. A kdo ví, třeba se sem potom rádi vrátí a založí tu své rodiny.

Všichni víte, že životem a duší obce jsou lidé, kteří v ní bydlí a berou ji jakou svůj domov. Její občané. Vaše děti jsou novými občánky naší vesnice, jsou její možnou budoucností. A já jim ze srdce přeju, aby si právě tady dokázaly najít místo, kde se jim bude dobře žít, které budou milovat a kam se budou vracet.

Takže ještě jednou – vítejte v naší obci!

Dagmar Ruščáková

VZPOMÍNKA NA KARLA JEŽKA

Je naší povinností připomínat sobě a hlavně mladším generacím, že svoboda a mír nejsou samozřejmostí a že to jsou hodnoty, které je třeba hájit a ctít. Naši úctu a obdiv zasluhují ti, kteří boji proti totalitě a bezpráví obětovali to nejcennější. Takový byl i řídící učitel a sokol Karel Ježek, popravený za účast v sokolském protinacistickém odboji 9. 7. 1942 na pardubickém Zámečku.

Památku Karla Ježka uctila v neděli 7. července skupina královédvorských sokolů. Pietní akt se konal v Doubravici u Ježkova domu. Po krátkém proslovu sokolové položili květiny u pomníku Karla Ježka a statečný čin a nejvyšší oběť řídícího učitele uctili minutou ticha.

Lucie Baliharová

VETERAN CUP MÍRY PALEČKA 2019

V sobotu 3. srpna se na doubravickém hřišti konal již 9. ročník turnaje v malé kopané pro hráče nad 35 let – Veteran Cup Míry Palečka. Turnaje se účastnilo šest mužstev: FK Miletín, Maďaři, Psojedi, FKS Vítězná, Házenkáři a Doubravice. 13 bodů (skóre 9:0) a vítězný pohár vybojovali hráči z Vítězné. Druhé místo s osmi body obsadili Psojedi a pohár za třetí místo (7 bodů) získali Maďaři. Doubravický tým obsadil 5. místo. Shodně se čtvrtými Házenkáři získal 4 body, o konečném umístění rozhodoval vzájemný zápas, ten skončil v neprospěch Doubravice. Poslední místo zbylo na FK Miletín.

Nejllepším střelcem celého turnaje se se šesti úspěšně vsítnými střelami stal Ondřej Poloprudský z FKS Vítězná. J. Záruba, hrající za doubravický tým, byl nejstarším hráčem. Po celou dobu turnaje zajišťoval lékařský dohled MUDr. Jarda Špatenka ve své veteránské vojenské sanitce Buchance,

naštěstí nemusel zasahovat odborně lékařsky, zato v útrokách sanitky nabízel tekutou „meducínu“. O cukrářský zážitek se zasloužila svými žlutkovými věnečky Zuzana Válková „Kingová“.

Miloš Kytler, Lucie Baliharová

Mužstvo Doubravice 2019. Zleva stojící Jaroslav Kříž, Jan Král, Tomáš Petr, Libor Horký, Jan Špatenka. Zleva v pokleku Josef Záruba, Jiří Exner, Michal Jurčo. Ležící gólman Jan Hažva.

Z OBECNÍ KRONIKY

ROK 1927

Rok 1927 začínáme přehledem věcí kulturních, zábav, valných hromad atd.

PRÁCE PRO VEŘEJNOST – 6. 1. Sokol uspořádal loutkovou hru Koření z černého vrchu, 9. 1. Na stříbrné pavučině, 15. 1. Sokol – ples, 30. 1. mládež – věneček, 5. 2. hasiči – ples, 6. 2. hasiči – valná hromada, 6. 2. divadelní spolek Macháčkova: Podzimní manévry, 9. 2. Maškarní ples v opeře, 11. 2. Zločin, 19. 2. Don Juan, 20. 2. Sodoma, 20. 2. družstvo: Význam elektrisace pro venkov, referoval p. Lískovec z Hradce Králové, 7. 3. Sokol – tělovýchovná besídka, 13. 3. loutková hra Bacilínek, 20. 3.

Národní Jednota Severočeská – divadelní představení Falešná kočička (Skružný, 210 osob), 3. 4. N. J. S. divadelní představení Ta naše Máňa (Skružný, 230 osob), 17. 4. N. J. S. Páni (Horáková, 200 osob), 8. 5. Sokol – slavnost květů v Zálesí – 800 osob, 5. 7. sdružené spolky: M. J. Hus – J. Černý (500 osob), Sokol – výlet na Chlum, 9. 10. zájezd do Josefova k prohlídce podzemních chodeb (průvodce místní rodák Josef Čapek, kapitán, 17. 10. divadelní spolek Muškova: Dítě cirku. 21. 10. zazářilo v obci elektrické osvětlení. 28. 10. sokolská besídka – cvičení, recitace, zpěv (200 osob), 13. 11. loutková hra Kašpárek a zloděj, 20. 11. N. J. S. divadelní představení Tři hubičky v tunelu (Balda, 260 osob), 27. 11. Sokol – loutková hra Strejček Lakota. Živé peníze, 8. 12. bratři Meisnerové – loutkové hry, 20. 12. a 21. 12. Místní osvětová komise - promítání obrazů: Ráj zvířat, Budha – světec, přednášel a promítal Ing. Panuška z Prahy, 25. 12. a 26. 12. Tulácká krev (Fořt – Vašata), 31. 12. Sokol – Silvestrovský večírek (180 osob).

To byla za rok 1927 obětavá a nezištná práce pro veřejnost.

ŠKOLA – Učitelský sbor byl nezměněn. Učitelka Lehrausová se provdala za četnického strážmistra Zikmunda. 17. 4. sehrály děti divadelní představení Pod vlastním krovem. Žáci dostávali v hlavní přestávce mléko, celkový náklad činil 462,75 Kčs.

Okresní školní inspektor Dr. Tomáš Hrubý byl dne 1. 8. jmenován ředitelem reálného gymnasia ve Dvoře Králové. 27. 5. vzpomenuli žáci společně s celou veřejností opětné zvolení T. G. Masaryka prezidentem. Výlety děti podnikly do Dehtova, Libotova a IV. třída na hrad Bezděz.

Místní školní rada – Děti bylo 107, zde navštěvovalo vyučování 97 dětí, jinam chodilo 10. Národnost dětí: 93 československá, 4 Němci. Náboženství: 62 čsl., 31 římskokatolické, 5 bez vyznání. Čsl. náboženství vyučoval Jan Kašpar, římskokatolické V. Vaněk, děkan z města. 28. 10. byla školní nadílka v hodnotě Kčs 1401,50. Místní školní rada nedoznala ve svém složení žádných změn. Přistoupila za člena Elektrárenského družstva s podílem Kčs 1000 a zadala provedení vnitřní instalace celé školní budovy. Velkostatek Josefa Klesala definitivně přiškolen k Doubravici. Rozpočet na rok 1928 činí Kčs 6209,70 a byl uhrazen 20 % daně činžovní a 113 % k ostatním daním. V ternu na místo řídícího učitele jednomyslně na první místo: Josef Černý, učitel.

HASIČSTVO – Hasičský sbor se věnoval více a více technickému cvičení. Celkem měli 21 technických cvičení. Volby v tomto roce konány nebyly. Okrskového cvičení v Žirči se účastnilo 14 členů. Jednáno o stavbě „Hasičského domu v Praze“. Příjem Kčs 2479, vydání Kčs 2271,90.

Hasičský sbor v Zálesí nevykazuje téměř žádnou činnost. Starosta sboru resignoval a ve valné hromadě konané 2. 2. zvolen Fr. Rindt starostou, Fr. Brdička jednatelem. Zakoupeny dva oddíly hadic. Sbor žádal o provedení elektrisace v has. zbrojnici.

SOKOL – Vedením Sokola pověřen Fr. Machek - starosta, Josef Štěpán – místostarosta, Josef Holan – náčelník, Emilie Vondroušová – náčelnice, Josef Černý – jednatel a vzdělavatel, Emil Stuchlík – pokladník. Založen divadelní odbor. Božena Lhotová řídila pěvecký kroužek. 7. 3. a 28. 10. byly tělovýchovné besídky. Krskové cvičení v Žirči. Vzpomínka na M. J. Husa byla konána společně s ostatními spolky. 4. 12. zábavný Mikulášský večírek. Střádalové si uložili Kčs 2000. Tělocvičná a sportovní stránka byla velmi obsáhlá, podrobnosti je možno vyčíst ze sokolského archivu.

Upraveno

Lucie Baliharová

ŽÁCI DUBENECKÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V PROJEKTU PAMĚTI NAŠICH SOUSEDŮ

Barbora Dohnalová, Michal Dohnal, Vendula Malá, Lucie Vejnarová, Lucie Zárubová a Nikola Šimková, to je šestice žáků Základní školy Dukelských bojovníků v Dubenci, která se zapojila do projektu Paměti našich sousedů. Projekt v našem regionu zaštitila MAS Královédvorský, regionální koordinátorkou byla Mgr. Pavlína Flídrová, žáky z dubenecké školy vedla vyučující dějepisu, Mgr. Lucie Baliharová.

Tento vzdělávací projekt připravila pro žáky ve věku 12 – 15 let nevládní a nezisková organizace Post Bellum. Cílem organizace je zaznamenat vzpomínky pamětníků na události 20. století, především svědectví z období druhé světové války a komunistické totality, a zpřístupnit je veřejnosti. Vznikla tak sbírka autentických rozhovorů s pamětníky, která se stále rozrůstá a je přístupná v internetovém archivu Paměť národa.

Projekt Paměti našich sousedů je tedy určen pro starší žáky, ti se na několik měsíců stali rozhlasovými dokumentaristy a historiky. Jejich úkolem bylo osobně navštívit pamětníka žijícího

v regionu Královédvorsk, kterému život ovlivnila či přeměřovala totalita, ať fašistická, či komunistická.

S pamětníkem žáci pořídili nahrávku jeho vzpomínek. Následovala mravenčí práce, kdy z několikahodinové nahrávky povídání pamětníka museli sestavit jeho životopis a vybrat nejzajímavější pasáže i s jejich stopáží. Ty pak byly použity do rozhlasové reportáže. Dále žáci museli sestavit scénář a takto připraveni vyrazili i s dalšími týmy zapojenými do projektu do Českého rozhlasu v Hradci Králové. Zde se skutečnými rozhlasovými profesionály v nahrávacím studiu vznikly zhruba čtyřminutové reportáže, v nichž se střídaly pasáže namluvené žáky s pasážemi vzpomínek pamětníka.

Dalším úkolem každého týmu bylo vytvořit powerpointovou prezentaci a tu i s rozhlasovou nahrávkou představit na slavnostním závěrečném večeru v Hankově domě 25. 4. 2019.

Součástí projektu byla i exkurze do Okresního archivu v Trutnově, kde se žáci nejen seznámili s historií trutnovského archivu, se způsoby uchovávání archiválií, ale měli i možnost ověřit si pravdivost vzpomínek svého pamětníka, případně to, co čas a další životní zkušenosti v paměti pokroutily, uvést na pravou míru.

Dubenečtí žáci pracovali ve dvou týmech, každý tým s jedním pamětníkem. Obě Lucie a Nikola zpracovaly vzpomínky pana **KARLA HRDINY Z DOUBRAVICE**. Karel Hrdina byl v době druhé světové války žákem doubravické školy a byl se svými spolužáky svědkem, jak gestapo zatklo učitele Karla Ježka, který se zapojil do odboje. Po uchopení moci komunisty roku 1948 byli Hrdinovi, vlastníci venkovskou hospodu s řeznictvím a 5 ha pole, označeni za vykořisťovatele a vesnické boháče. Majetek jim byl komunistickými úředníky zabaven, Karel nemohl studovat obor, který chtěl, a rodina musela snášet vulgární nadávky některých spoluobčanů.

Druhý tým – Barbora, Vendula a Michal – se setkal s **JUDR. JIŘÍM HEGEREM Z HUNTÍŘOVA**. Pan Heger se narodil do velmi chudých poměrů, což ho vcelku logicky vedlo v šestnácti letech ke vstupu do KSČ. Na pokyn strany studoval vysokou školu, v tehdejším Sovětském svazu se věnoval studiu Íránu a Afghánistánu, pracoval na velvyslanectvích. Kvůli vykonstruovanému nařčení ze špionáže a kritice komunistických pohlavárů za rozkrádání přišel o své zaměstnání v diplomacii, nesměl být nikde zaměstnán, a tak deset let pracoval brigádně jako metař u pražských technických služeb. Pan Heger byl jediným, kdo v Československu dokázal tlumočit do perštiny a afghánského jazyka, byl tak pro diplomatické služby nepostradatelný. Obrovským paradoxem totalitního komunistického

režimu bylo, že pana Hegera nikde oficiálně nezaměstnali a současně se jako tlumočník účastnil tajných mezinárodních jednání.

Výsledky práce obou týmů jsou již uloženy na internetových stránkách databáze pamětníků a jejich příběhů – www.pametnaroda.cz. Během projektu žáci využili praktické dovednosti, ovládali nahrávací techniku či tvořili powerpointovou prezentaci, dále získávali dovednosti sociální – spolupracovat v týmu, nést odpovědnost za společně odvedenou práci, empaticky naslouchat pamětníkovi. Důležitým přínosem projektu Paměti našich sousedů je určitě předávání zkušeností mezi generacemi jako přirozený způsob vzdělávání. Žádná učebnice nedokáže zaujmout jako životní příběh vyprávěný pamětníkem.

Lucie Baliharová

MERUŇKOVÉ KNEDLÍKY

Z PERA DAGMAR RUŠČÁKOVÉ

Zazvonil mi telefon – můj otec. Nezdržoval se okolků a šel hned k věci. „Koupil jsem meruňky, chci si udělat knedlíky. Z jakého těsta by měly být?“ „Tvarohového nebo kynutého,“ odpověděla jsem automaticky, aby mi vzápětí došlo, že jsem se opět chytila do pastí telefonického vaření.

Ta spočívá v nespočtu otázek, které bych nemusela pokládat ani na ně odpovídat, pokud bych stála v tačkově kuchyni. Jaké jsou meruňky? Velké, malé, tvrdší, zralé, přezrálé? Malé můžeš dát do tvarohového těsta celé, rozpůlené jen tehdy, pokud jsou meruňky pevné. Ty velké a měkké je lepší dát do kynutého. Nezapomeň k nim přidat trochu skořicového cukru!

Byla to vyčerpávající debata, a to si přitom tatka běžně dělá švestkové knedlíky, takže jistou praxi má. Následně jsme jen letem světem prošli problematiku „co na ty knedlíky“, abych nakonec ukončila hovor s vědomím, že víc už pro tatkův oběd momentálně udělat nemůžu.

Napadlo mě, jak úžasným jídlem takové ovocné knedlíky jsou. Těch variant! Podle ovoce, druhu těsta, posypu. Varianty jsou zemské, krajové i rodinné. U nás jsou nejoblíbenější knedlíky z tvarohového těsta – švestkové a meruňkové, zdobené tvarohem, rozpuštěným máslem a cukrem. Do kynutých patří větší a měkčí meruňky a borůvky, tvaroh může nahradit zakysaná smetana.

V naší rodině naopak není tradice jinak oblíbeného bramborového těsta, stejně jako knedlíky nesypeme mákem nebo opečenou strouhankou. Přesto mi to chutná – když mi to někde nabídnou. Je to úžasně barevný a voňavý svět, tyhle ovocné knedlíky! Patří k létu, k prázdninám u babičky, k bezstarostnému věku, kdy člověk neměl pocit hříchu, když si dal k večeři sladké jídlo. Venku je léto, těžká jídla nelákají a jíst pořád jen zeleninu také nejde. Ovocné knedlíky jsou skvělá volba, vůbec, když chcete udělat radost dětem. Ostatně... nejen dětem. Tak schválně, jaké byste si nejradši dali vy?

Dagmar Ruščáková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Své životní jubileum oslavili a oslaví:

červen – Emil Kirchhof, Libuše Havlíčková, Luděk Malý, Jiřina Vondroušová

červenec – Miloš Ježek, Danuška Machková, Bohumila Fuglová, Jana Štěpánová,
Irena Příbylová, Dagmar Zimmermannová

srpen – Libor Sedláček, Alexander Laczika, Pavel Pařík, Zuzana Nyčová, Ladislav Strnad

září - Vladimír Nyč, Marie Ujčíková, Antonín Grossmann, Pavel Karel, Karel Kunc, Renata Gronová

říjen – Zdeněk Rudel

listopad – Oldřich Rambousek, Oldřich Štěpán, Vladislav Rulf, Jana Malá

Vše nejlepší!

**KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ**

Obec Doubravice v roce 2019 realizuje akci „Oprava komunikace Prostřední v obci Doubravice“. V rámci této opravy dojde k odstranění původního krytu, reprofilaci podkladních vrstev a úpravě příčných sklonů. Zároveň dojde k místnímu jednostrannému osazení obručníků a opravě mostků. Finanční náklady akce jsou 4 065 201,- Kč. Tento projekt je spolufinancován Královéhradeckým krajem

z dotačního titulu 16POVU 1-0002 ve výši 796 000,- Kč

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odráškova.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.